

MANEVÎ HAZİNE

Dua, bitmeyen manevî bir hazinedir. Bu hazineden istifade etmek gerekir.

Dua, lügatte çağırarak mânâlarına gelir. Bundan başka, ibadet, yardım ve talep etmek ile mutlak talep anlamlarına da gelir. Diğer bir yönü ile dua, kulun bütün ümitleri kırıldıktan sonra Allah (c.c)'a iltica ederek yalvarması ve onu tek yardımcı olarak tanınması demek olduğundan hakikî bir tevhid addedilerek, en iyi bir ibadet şekli sayılır.

Dua bir inancın ifadesidir. İnsanları dinamikleştiren ve onları disipline eden, çalışma azmi veren inançlardır. İnsanlar inançlarının kuvveti nispetinde huzura ererler. Yaşadığımız şu asırda insanoğlu fen ve tekniğe büyük mesafeler kat etmiş, yeryüzüne sığmayarak feza yarışlarına başlamıştır. Fakat bu ilerlemeyi tek yönlü yaptığından mânâdan uzaklaşmış, maddeyi ilahlaştırmıştır. Bunun sonucu olarak da en medenî milletlerden en ilkel kavimlere kadar hepsinde ruhî bunalımlar artmakta, anarşi çoğalmaktadır. Manevî duygulardan yoksun olarak kazanılan madde, insana saadet yerine felâket, huzur yerine ıstırap getirmektedir.

İnsan sadece et ve kemikten ibaret değildir. Bu et ve kemiği hareket ettiren ruhtur. Ruhun da gıdaya ihtiyacı vardır. Ruhun gıdası ise manevîdir. Yüce Yaratan'a karşı acizimizi itiraf ederek yaptığımız dua ile ruh bedbinlikten kurtulur, manevî bir âleme dalar. Gönle ferahlık dolar. Bu huzur ve ferahlığa insanoğlu şu zamanda ekmek ve sudan daha çok muhtaçtır. Büyük şehirlerin baş döndürücü gürültüsü, sıkıntısı, insanlara sinir buhranları geçirten anlaşmazlıklar, anarşik olaylar... İşte böyle bir ortam içerisinde sınırlı manevî bir âlemde ruhu seyrettirmek, Yaratıcı'ya karşı olan kulluk görevlerini ifa etmek, O'na el açıp câmî gönülünden niyazda bulunmak büyük saadettir. Bilhassa zamanımızda manevî duyguları körükleyip, gönüllerde kararmak üzere olan inanç meş'alesini alevlendirmeye büyük ihtiyaç vardır. Zira manevî duyguların sönmeye başladığı an cemiyetler asaletini yitirir, ıstıraplar artar. Bunun acı manzarası gözlerimiz önündedir.

Sonuç olarak duanın kabul olması için, insan dua için bütün zamanlarını değerlendirmeli. Sadece dar zamanlarında Allah'ını hatırlaması anlamsızdır. Duanın ruha etkisi çoktur. Dua, psikolojik mânâda bir boşalıktır. İnsan huzur ve ruhî sıkıntılarında dua sayesinde kurtulur.

Dua, sahibine manevî huzur ve sükûn verir. Duasız imanımız âdeta hareketsiz kalır. Böylece de ruhumuz felce uğrar. Allah (c.c) ile olan irtibatımız da duasızlık yüzünden kesilir.

Bir kudsî hadiste şöyle buyrulmaktadır: *“Nasıl kul efendisiyle, oğul babasıyla, dost dostu ile görüşürse, insan da dua vasıtasıyla Allah ile irtibat peyda eder.”*

Bu vesileyle, 17 Mart 2006 tarihinde Hakk'a yürüyen dergimizin kurucusu, Ahmet Şemsettin Ateş Beyefendiye dualarla, rahmet ve minnetle anıyoruz...

Moral Treasure

Pray is an endless moral treasure and in order to take advantage of this treasure it is necessary to have knowledge about it. Pray means “to call”. Besides, it has other meanings such as; worship, to ask for help and absolute request. Pray is the expression of faith. It is their faith which energises, disciplines and gives determination to the human being to work. Pray lets us have peace and morally freshen up. It spiritually heals the soul and without pray we lose our spiritual contact with Allah.

Let's finish our words with the meaning of a sacred hadith “How the servant talks to his master, the son to his father, and the friend to his friend, so the man talks to Allah by means of prayer.”

Hereby, we would like to commemorate the founder of our journal, Mr. Ahmet Şemsettin Ateş, who passed away in March, 17, 2006, with gratitude and blessings